

Presuda Suda (treće vijeće) od 27. veljače 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Tribunal Superior de Justicia de Cataluña – Španjolska) – Transportes Jordi Besora, SL protiv Generalitat de Catalunya

(Predmet C-82/12) ⁽¹⁾

(Neizravni porezi — Trošarine — Direktiva 92/12/EEZ — Članak 3. stavak 2. — Mineralna ulja — Porez na maloprodaju — Pojam „posebna svrha” — Prijenos nadležnosti na autonomne zajednice — Financiranje — Predodređena namjena — Troškovi zdravstvene zaštite i zaštite okoliša)

(2014/C 112/03)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Transportes Jordi Besora, SL

Tuženik: Generalitat de Catalunya

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku – Tribunal Superior de Justicia de Cataluña – Tumačenje čl. 3. st. 2. Direktive Vijeća 92/12/EEZ od 25. veljače 1992. o općim aranžmanima za proizvode koji podliježu trošarinama te o posjedovanju, kretanju i praćenju takvih proizvoda (SL L 76, str. 1.) – Mineralna ulja – Posebni porez na maloprodaju određenih ugljikovodika – Neizravni porezi koji nisu trošarine, a koji imaju posebne svrhe – Porez čija se svrha može ostvariti nekim drugim usklađenim porezom – Porez koji je uveden u isto vrijeme kada su na autonomne zajednice prenesene određene nadležnosti i čiji je djelomičan cilj snositi troškove autonomnih zajednica koji su vezani za nove nadležnosti koje su im prenesene – Isključivo proračunski cilj

Izreka

Članak 3. stavak 2. Direktive Vijeća 92/12/EEZ od 25. veljače 1992. o općim aranžmanima za proizvode koji podliježu trošarinama te o posjedovanju, kretanju i praćenju takvih proizvoda treba tumačiti na način da mu je protivno nacionalno zakonodavstvo koje uvodi porez na maloprodaju mineralnih ulja, kao što je porez na prodaju određenih mineralnih ulja (*Impuesto sobre las Ventas Minoristas de Determinados Hidrocarburos*) u predmetu u glavnom postupku, s obzirom na to da se za takav porez ne može smatrati da ima posebnu svrhu u smislu te odredbe jer taj porez, namijenjen financiranju izvršavanja nadležnosti dotičnih teritorijalnih cjelina u području zdravstva i okoliša, nema sam po sebi za cilj osigurati zdravstvenu zaštitu i zaštitu okoliša.

⁽¹⁾ SL C 138,12.5.2012.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 27. veljače 2014. – Stichting Woonpunt, Stichting Havensteder, ranije Stichting Com.wonen, Woningstichting Haag Wonen, Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl protiv Europske komisije

(Predmet C-132/12 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Državne potpore — Programi potpora koje se dodjeljuju stambenim društvima — Odluka o spojivosti — Obveze koje su preuzela nacionalna tijela radi usklađivanja s pravom Unije — Članak 263. stavak 4. UFEU-a — Tužba za poništenje — Pretpostavke za dopuštenost — Pravni interes — Procesna legitimacija — Korisnici na koje se odluka osobno i izravno odnosi — Pojam „zatvoreni krug”)

(2014/C 112/04)

Jezik postupka: nizozemski

Stranke

Žalitelji: Stichting Woonpunt, Stichting Havensteder, ranije Stichting Com.wonen, Woningstichting Haag Wonen, Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl (zastupnici: P. Glazener i E. Henny, *advocaten*)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: H. van Vliet, S. Noë i S. Thomas, agenti)

Predmet

Žalba protiv rješenja Općeg suda (sedmo vijeće) od 16. prosinca 2011., Stichting Woonpunt i dr./Komisija (T-203/10) kojim je Opći sud kao nedopušten odbio zahtjev za poništenje Odluke C (2009) 9963 *final* Komisije, od 15. prosinca 2009. o državnim potporama E 2/2005 i N 642/2009 – Nizozemska – Postojeća potpora i specifična potpora po projektima u korist stambenih društava

Izreka

1. Ukida se rješenje Općeg suda Europske unije od 16. prosinca 2011., Stichting Woonpunt i dr. protiv Komisije (T-203/10), u dijelu u kojemu se njime proglašava nedopuštenom tužba za poništenje koju su podnijeli Stichting Woonpunt, Stichting Havensteder, Woningstichting Haag Wonen i Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl protiv Odluke Europske komisije C(2009) 9963 *final* od 15. prosinca 2009. o državnim potporama E 2/2005 i N 642/2009 – Nizozemska – Postojeća potpora i specifična potpora po projektima u korist stambenih društava, u dijelu u kojemu se ona odnosi na program potpora E 2/2005.
2. U preostalom dijelu žalba se odbija.
3. Tužba za poništenje iz točke 1. ove izreke je dopuštena.
4. Predmet se upućuje Općem sudu Europske unije radi donošenja odluke o meritumu tužbe za poništenje iz prve točke ove izreke.
5. O troškovima će se odlučiti naknadno.

(¹) SL C 138, 12.5.2012.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 27. veljače 2014. – Stichting Woonlinie, Stichting Allee Wonen, Woningstichting Volksbelang, Stichting WoonInvest, Stichting Woonstede protiv Europske komisije

(Predmet C-133/12) (¹)

(Žalba — Državne potpore — Sustav potpora koje se dodjeljuju stambenim društvima — Odluka o spojivosti — Obveze koje su preuzela nacionalna tijela radi usklađivanja s pravom Unije — Članak 263. stavak 4. UFEU-a — Tužba za poništenje — Pretpostavke za dopuštenost — Pravni interes — Procesna legitimacija — Korisnici na koje se odluka osobno i izravno odnosi — Pojam „zatvoreni krug”)

(2014/C 112/05)

Jezik postupka: nizozemski

Stranke

Žalitelji: Stichting Woonlinie, Stichting Allee Wonen, Woningstichting Volksbelang, Stichting WoonInvest, Stichting Woonstede (zastupnici: P. Glazener i E. Henny, *advocaten*)

Druga stranka u postupku: Europske komisije (zastupnici: H. van Vliet, S. Noë i S. Thomas, agenti)